

آموزش قرآنی

به دستیابی به هر هدفی لوازم طبیعی و ضروری خود را طلب می‌کند؛ بی‌دلیل نیست که در معارف دینی ما آمده است: «بی‌الله ان یجری الامور الا باسبابها»: حتی خداوند متعال نیز ابا دارد که امور را غیر از طریق اسباب و علل آن انجام دهد.

کارشناسان، صاحب‌نظران، فعالان و دست‌اندرکاران امور قرآنی سال‌هاست در تلاش‌اند در نظام فرهنگی و تعلیم و تربیت جمهوری اسلامی ایران جایگاه ویژه‌ای برای آموزش، انس، پژوهش، تبلیغ و ترویج قرآن کریم فراهم آورند. امید است که از این رهگذر برای سند بی‌مانند دین الهی، معنویت راستین و تنها راه واقعی معرفت جهان هستی، یعنی قرآن کریم، علاوه بر آنچه به لطف الهی در فرهنگ عمومی جامعه وجود دارد، در اسناد نظام تعلیم و تربیت کشور، اعم از آنچه به شورای عالی انقلاب فرهنگی، شورای عالی برنامه‌ریزی وزارت‌خانه‌های فرهنگی کشور و... برمی‌گردد، جایگاه رفیع، جدی و ارزشمندی فراهم آورند.

خوشبختانه این تلاش‌ها از طریق اسناد ذیل

اسناد مورد نظر

- منشور توسعه فرهنگ قرآنی، شورای مرکزی این منشور و نیز کمیسیون آموزش عمومی قرآن به ریاست وزیر آموزش و پرورش، کمیسیون پژوهش‌های قرآنی به ریاست وزیر علوم و آموزش عالی و کمیسیون تبلیغ و ترویج فعالیت‌های قرآنی به ریاست وزیر ارشاد اسلامی. این سه کمیسیون همراه با کارگروه‌های خود در ذیل شورای مرکزی منشور فعالیت دارند.
- بند ۹ از قسمت الف ماده ۱۹ قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران (۱۳۹۴-)

اسناد بالاحسنی

■ خود ما با قرآن کریم مأنوس باشیم، یعنی هر روز مقداری قرآن بخوانیم. برای درک معنای مستقیم آیات بکوشیم و دانسته‌های خود را در این امر به کار گیریم. در معنای آیات، تا آنجا که در توان علمی ماست، تدبیر و تفکر کنیم.

■ دانش‌آموزان را به آنچه خود در ارتباط با قرآن انجام می‌دهیم تشویق و ترغیب کنیم و همیشه در همه فعالیت‌ها پی‌گیر تلاش آن‌ها باشیم تا انس با قرآن کریم، با تعریفی که در بند دوم آمده است، در آن‌ها درونی شود.

■ با همکاری مدیر مدرسه و سایر مراکز آموزشی و فرهنگی، به شیوه‌های ساده و برنامه‌های کوتاه و امکان‌پذیر، زمینه آشنایی و انس بیشتر سایر دبیران و همکاران فرهنگی با قرآن کریم را فراهم آوریم.

■ برای خانواده‌های دانش‌آموزان، به‌ویژه مادران گرمایی، با کمک اولیای مدرسه، جلسات توجیهی و آموزش بر حول محور قرآن کریم برگزار کنیم تا به تدریج آن عزیزان نیز با قرآن بیش تر مأنوس شوند.

سردبیر

۱۳۹۰) مصوب ۸۹/۱۰/۱۵ به این شرح است: ارائه برنامه جامع آموزش قرآن اعم از روان‌خوانی و فهم قرآن و برنامه تلفیقی قرآن، معارف اسلامی و عربی، با اهداف قرآنی.

● «راهکار ۱-۳ از سند تحول بنیادین آموزش و پرورش» مصوب شورای عالی انقلاب فرهنگی به این شرح: توسعه فرهنگ اقامه نماز و اهتمام به برپایی نماز جماعت در مدرسه و تقویت انس با قرآن در دانش‌آموزان و توسعه فرهنگ سواد قرآنی با اصلاح برنامه‌ها و توانمندسازی معلمان در راستای تقویت مهارت روخوانی و روان‌خوانی در دوره ابتدایی، آشنایی با مفاهیم کلیدی قرآن در دوره متوسطه اول و آموزش معارف قرآنی در متوسطه دوم براساس منشور توسعه فرهنگ قرآنی.

توصیه‌ها

■ درس قرآن و فعالیت‌های قرآنی مراکز آموزشی و فرهنگی کشور را جدی بگیریم و حق آن را برای رضایت خدا و در نزد او، درست ادا کنیم.